

Kapitola Soutěž projektů o zdroje

úsek

text

datum

Shrnutí
odstavce

Na projekty lze z praktických důvodů pohlížet též jako na živé bytosti s inteligencí, které se pohybují ve vnějším prostředí a hledají své realizátory.

Toto hledisko se na první pohled jeví zvláštní. Vzpomeňme si však na kapitolu "Jedinec je zhmotněním příběhů" a její závěr:

Projekty subjektu se stávají součástí jeho zhmotnění už před svým uskutečněním.

Subjekt A1, který se rozhodne pro určitý projekt P1, jej ve výše uvedeném smyslu zabuduje do své osobnosti ještě před realizací projektu P1.

Řeknete si, že tedy stačí mluvit o realizátorovi A1. Proč personifikovat projekt?

Protože už uvnitř jednoho realizátora se může vyskytovat více, než jeden projekt. Projekty lze identifikovat jako samostatné entity. Jak byste vyjádřili, že realizátor A1 bojuje vnitřní boj mezi upřednostněním projektu P1 před P2? Personifikací dosáhneme toho, že se jazyk popisující problém zjednoduší. Řekneme, že spolu soutěží P1 a P2. Tento způsob vyjádření má ještě další výhodu v případě, že projekt P1 je věcí více subjektů, kteří se na jeho realizaci zamýšlejí podílet. A že uvnitř každého z nich probíhá nějaký vnitřní boj, např. mezi P1 a P3, P2 a P7 apod.. Vnější demonstrací takové situace jsou volby.

Důležitou funkcí realizátorů je zapojování dalších osob či institucí do projektu.

Projekty mezi sebou soutěží o zdroje. Jako zdroje lze vyjmenovat zejména:

- realizátory (osoby, firmy, strany, církve, zájmové skupiny, národy,...)
- energii (palivo, elektřina, bioenergie,...)
- prostor (stavební plocha, prostor v regálech obchodů, reklamní plocha, paměť počítačů, paměť lidí,...)
- čas
- materiál
- informace (příběhy umožňující antecepovat, výsledky jednotlivých rozhodnutí)
- peníze (právo na čas a možnosti druhých lidí)

Např. když pozorujeme chování projektu, který touží stát se příběhem, všimneme si třeba projektu "vysazení stromu na dvoře".

Nejprve se semínko projektu uhnízdilo v hlavě paní Novákové. Začalo to tím, když byla na návštěvě u tety v Kladně. Viděla zde uprostřed dvora stát strom, který v parném létě poskytoval příjemný chládek. A protože horko špatně snášela, myšlenka na strom ji nadchla.

Hned po návratu se o tom zmínila paní Urbánkové, sousedce, která má okna ve dvoře na jih, a v létě je v obou jižních pokojích nesnesitelně. Paní Urbánková ještě týž večer přesvědčila manžela, předsedu domovní samosprávy, že strom bude skvělé řešení.

Pan Urbánek se v práci radil s kolegy, který strom vysadit.

...

Nakonec vidíme na dvoře vzrostlý strom, který v parném létě zastíňuje jižní okna před žárem, a sousedy posedávající v jeho stínu.

Úsek2 Nositel projektu

Vrátíme-li se ke kapitole "Projekty", Hypotéza2 - Projekty soutěží o realizaci, uvědomíme si, že nositel projektu - A-subjekt - velmi často při volbě mezi prioritami nejedná konzistentně.

Pokud bychom sledovali subjekt A1 a znali seznam jeho projektů, mohli bychom nabýt přesvědčení, že kdyby se poradil s námi, dosáhl by značně lepších výsledků.

Můžeme to připsat hypotéze, že:

Hypotéz **Všechny projekty soutěží o zdroje svého realizátora.**

a1

A to zvláště projekty, které se vzájemně vylučují.

Úsek3 Zobecnění na genetiku

Zkusme si ještě chvilku pohrát s personifikací projektů. Podívejte se třeba na jednotlivý živý organismus, třeba mouchu. Je realizací projektu, obsaženém zejména v jejím genomu a v aparátu zárodečné buňky. Tento projekt v jistém smyslu existuje nezávisle na konkrétní mouše. Existuje po miliony let a opakovaně se uskutečňuje zhmotňováním genetického příběhu.

Je to v jistém smyslu Platónova idea. Idea mouchy je zaznamenána v mnoha kopiích momentálně žijících much a možná bychom mohli vyextrahovat jakýsi ideál mouchy bez různých vývojových poškození. Ten by reprezentoval "Projekt Moucha".

Projekt Moucha pak usiluje o svou realizaci, soutěží s projekty Žába, Pavouk nebo Vlaštovka o svou existenci a s projektem Vosa nebo Slimák o zdroje.